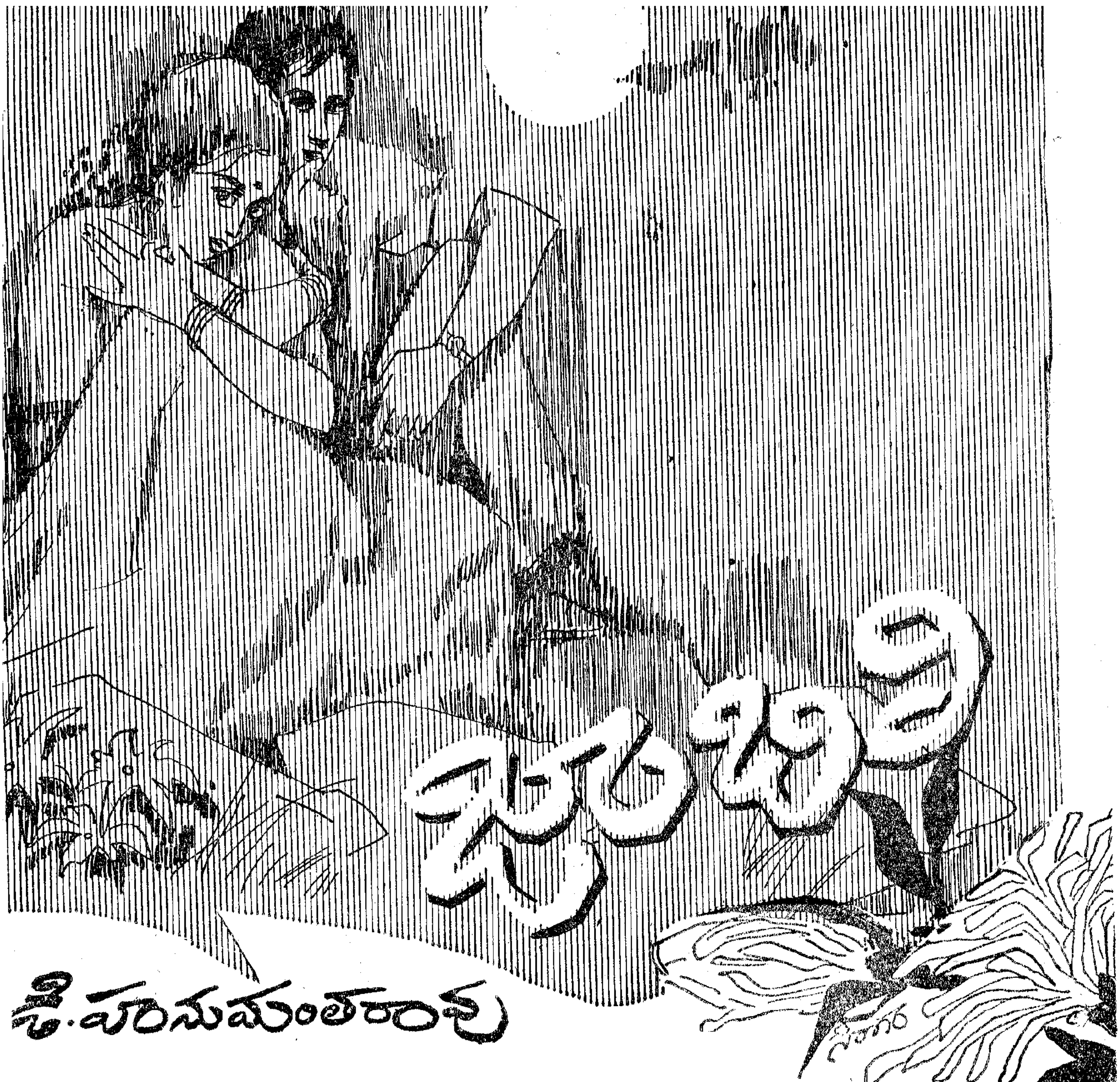

జాబిలి

కె. హనుమంతరావు

అనగా అనగా ....

"ఒక రామనాథంగారు, పార్వతమ్మగారు; ఇంకో సోమనాథంగారు, లక్ష్మమ్మగారు.

రామనాథం, పార్వతమ్మగార్ల కో జాబిలి; సోమనాథం, లక్ష్మమ్మగార్ల కో జాబిలీ—ప్రియరావు.

రామనాథం, పార్వతమ్మగార్ల కింకెవరూ లేరు. సోమనాథం, లక్ష్మమ్మగార్ల కింకో వాణి ఉంది.

రామనాథంగారు, సోమనాథంగారు ఒకే కోర్టులో ప్లీడర్లు.

పార్వతమ్మగారు, లక్ష్మమ్మగారు ఒకే గుడిలో పురాణ కాలక్షేపం.

రామనాథంగారికి బోలెడు డబ్బుంది; సోమనాథంగారి కింకా బోలెడు డబ్బుంది.

రామనాథంగారూ, సోమనాథంగారూ చాలా ఆప్తులు, స్నేహితులు, బంధువులు.

పార్వతమ్మగారు, లక్ష్మమ్మగారు—డిటో.

జాబిలి, వాణి డిటో—పెద్దయ్యాక.

కాకముందు, జాబిలి, జాబిలీ ప్రియరావు చాలా ఆప్తులుగా, స్నేహితులుగా, బంధువులుగా ఉండే వాళ్లు.

అప్పుడు వాళ్ల పేర్లు ముద్దుగా పాప, బాబు; నిజంగా జానకి, రామారావు.

జానకి, జాబిలిగా మారింది పదమూడో యేట, అక్టోబరు పద్నాలుగో తారీఖున.

ఆరోజు కోయిలలు కూశాయి; కోటి మల్లెలు విరిశాయి. 'కిసలయాలు' చిగిర్చాయి; దేవతలు గులాబీలు కురిపించారు; నెమళ్లు నాట్యం చేశాయి. వెన్నెల బాగా కురిసింది; లోకమంతా మెరుపు పూత పూసుకుంది....

రామారావు జాబిలీ— ప్రియరావుగా మారిందారోజునే.

ఆరోజు రెండో ప్రపంచయుద్ధం మొదటిరోజుకన్నా, భారతదేశం స్వతంత్రమైన నాటికన్నా, మహాత్ముడు నిర్యాణం పొందిన దినం నాటికన్నా, మేర్లిన్ మన్రో ఈలోకాన్ని వదిలిన నాటికన్నా —ఇంకో పెద్దక్షరాలతో రామారావు మెదడులో చెక్కబడింది.

"ఒక కొత్త శకానికి నాంది", "ఒక నూతన యుగానికి పునాది", "చరిత్రలో నూతన అధ్యాయం", "జీవిత నాటకానికి

ప్రారంభం" ఇలాంటి ఎన్నో పడికట్టు మాటలతో ఆ రోజుని చిరకాలం సంస్మరించుకుంటాడు రామారావు.

కారణం—

ఆరోజునుంచీ అతనితో మాట్లాడటం మానేసింది జానకి; కలిసి స్కూలుకి రావడం మానేసింది.

ఆరోజునుంచీ అతని ఎదట పడ్డానికి జంకుతున్నట్టు కనబడింది; కనబడినప్పుడు "తృతీయ పురుష" లో మాట్లాడేది; సూటిగా చూడ్డం మానేసింది. పుస్తకాలు దాచేయడం, పెన్నూ, పెన్సిలు కనబడకుండా చెయ్యటం, బట్టలమీద సిరా విదపడం లాంటి అల్లరిపనులు మానేసింది— కనీసం పబ్లిగ్గా.

ఆనాటినుంచీ జానకికీ, వాణికీ స్నేహం, ఆత్మీయతగా మారి రెండు పువ్వులు మూడు కాయలు తొడిగింది.

అప్పుడు రామారావు స్కూలుఫైనలు; జానకి, వాణి రెండు క్లాసులు తక్కువ.

ఆ ఏట్టే ముందుండడం అంత మంచిదికాదనిపించి, రామారావు పరీక్ష రెండుసార్లు ఎగిరిపోయింది.

దానికి కారణాలేవై యుంటాయా యని రామనాథంగారూ, సోమనాథంగారూ సెలక్టుకమిటీగా తమని తామే నియోగించుకొని మూడు నెల్ల విచారణ తర్వాత ఒక ఏకగ్రీవ నిర్ణయాని కొచ్చారు.

రామారావు దృష్టి ఇతరేతర 'కాలవ' ల్లో ప్రవహించడమే కారణం!

అయితే ఈ జబ్బు మూలం కనిపెట్టడంలో కుదిరిన ఏకాభిప్రాయం, దాని నిర్మూలనకి అనుసరించాల్సిన విధానంలో కుదరలేదు.

"అది కాస్త కానిచ్చేస్తే వదిలిపోతుంది" అన్నాడు రామనాథంగారు.

"వాడి మొహం! ఎసెల్సీ రెండేళ్లు చేసినవాడు ఇంక పైన ఎలా వెలగబెడ్తాడో! పాపం, విక్టే పంలా చదువుకునే పిల్ల, వీడితో ముడెట్టి దాన్ని పాడుచెయ్యడ మెందుకు!" సోమనాథంగారు భిన్నాభిప్రాయం వెలిబుచ్చారు.

నాన్న—మాటలు విన్న రామారావు ఆ ఏడాది స్కూలు రికార్డులన్నీ ఫెడీల్మని విరగ్గొట్టి మరీ పాసయ్యాడు.

"హారి స్కౌండ్రల్! ఎంతటి వాడవురా!" అని ముక్కుమీద వేలేసుకున్నాడు సోమనాథంగారు కొడుకు ప్రజ్ఞ కాశ్చర్యపోయి.

రామనాథంగారు నాకు ముందే తెలుసు నన్నట్టు నవ్వాడు.

లడఖ్ లో చీనా — వాళ్లందర్నీ కత్తిపట్టుకు నిల్చి చెండాడి తుత్తునియలు చేసేసి చెక్కు చెదరకుండా తిరిగొచ్చిన సాటిలేని మేటి వీరుడన్నట్టు 'నా బాబే!' అని మురిసిపోయింది లక్ష్మమ్మగారు.

"మా అల్లు డెలాగైనా తండ్రిగార్ని, మామగార్ని మించిన లాయ రవుతాడు!"—వాళ్లిద్దరి ప్రాక్టీసూ ఇతగాడికే రావొచ్చన్న ఆశాభావం వ్యక్తంచేసింది పార్వతమ్మగారు.

"ఒరేయ్, అన్నయ్యా! పాప ఏమంటోందో చూశావా! నిలాగైతేం, మూడోసారి తలక్రిందులో పడి గట్టెక్కించావుట!" విరగబడి నవ్వుతూ వార్త మోసుకొచ్చింది వాణి.

రామారావు నీరసపడ్డాడు. కొన్నాళ్లుగా అతని కనుమానంగానే ఉంది—జానక్కి తనమీద ఉండాల్సిన అభిప్రాయ మున్నట్టు లేదు! కాబోయే ప్రత్యక్షదైవమన్నమాటలా ఉంచి, అన భౌత మంచబ్బాయన్న గౌరవమన్నా ఉందా!

ఇంతకాలం రామారావు కల లన్నిట్లోనూ జానకీ జూలియట్, యెంకి, లైలా, పారూ లాంటి అవతారాలెత్తినప్పుడల్లా తను విధిగా రోమియో, నాయుడు, ఖైసు, దేవదాసు వగైరా అవుతూనే ఉన్నాడు.

తనకి జానకి కనబడ్డట్టే, జానకి కలల్లో తను కనపడ్డంలేదా?

రామారావు మతిపోయింది. శోకం చికట్టింది, ఒళ్లు ఝుల్లుమంది!

ఇది కొంచెం బరువుగా ఆలోచించాల్సిన విషయం అనిపించి ఒక్కడూ ఊరు బయట అయిదు తూముల దగ్గరకి పోయి ఒక మోదుగుచెట్టు క్రింద చతికిలపడ్డాడు. సితార్ గాని, వీణ గాని దొరికితే తీగెలు తెంపి రసపుష్టి కాపాడదామని ప్రయత్నించాడు గాని అవేవీ దొరక్కపోవడంతో కుండ నొకటి పగలకొట్టి సర్దిపెట్టుకుని ఆలోచించాడు.

గోదావరి మన్నుతిన్న పాములా అంతేవీ లేకుండా తాపీగా పారుతోంది. మేఘాలు అక్కడక్కడా తెల్లని ముద్దల్లా నీళ్లలో కనబడుతున్నాయి. పడవొకటి తెరచాపెత్తుకుని చుట్టూ మూగిన కొబ్బరిచెట్ల మధ్యనుంచి తెల్లటి దిగంతాల్లోకి కెక్కడికో పోతోంది — చుట్టూ సర్వేచేసిన రచయిత ఎవరన్నా ఇక్కడుంటే ఎలా రాసేవాడో స్మరించుకుని స్తిమితపడ్డాడు. సినీ—కెమెరా మనిషెవడు ఇక్కడ హఠాత్తుగా మొలిచి తనమున్నపళంగా తెరకెక్కిస్తే చూసేవాళ్లకి చూడగానే తన హృదయం భగ్నమైందని తట్టుతుందా, లేదా!

తట్టుతుందనే ఆత్మవిశ్వాసం కలగ్గానే రావు ఆలోచించాడు.

జానక్కి కలల్లో కనబడ్డం ఎలాగ?

రామారావు కూర్చున్న తర్వాత ప్రపంచం చాలా మారింది. మబ్బులు కరిగిపోయాయి. తెరచాపెత్తిన పడవ నలుపై మాయమైంది. దూరంగా మనుష్యుల మాటలు రాత్రి చీకట్లో దెయ్యాల అరుపుల్లా వినబడుతున్నాయి. గోదావరి బుల్లి బుల్లి అలలు పెద్ద కంకర రాళ్లని తోసుకుని చెప్పే రహస్యాలు, ఆకాశంలో ఏవో పిట్టలు చేసే శబ్దాలు చేప ఎగిరి కాస్తదూరంలో పడిన చప్పుడు తప్పించి వేరే అలికిడి లేదు.

రామారావు లేచాడు. అతనిలో ఒక అంతు దొరికిన తార్కికుడి ఆనందం వెల్లివిరిసింది.

సరాసరి ఇంటికొచ్చి ఆ రెండుమూడేళ్లుగా ప్రచురింపబడిన కథలన్నీ, తమాషాగా రాసినవి, తేలిగ్గా రాసినవి, బరువుగా రాసినవి అన్నీ క్షుణ్ణంగా చదివి వంటబట్టించుకున్నాడు.

(చదువరా! ఇకముందు కథంతా కొన్ని సంఘటనల సమాహారం. ఒక్కొక్క సంఘటనా మన నాయకుడి యాత్రలో ఒక్కొక్క మైలు రాయి.

తెలుగు పత్రికలన్నిటిలో 'ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రిక' సర్క్యులేషన్ అధికమైనది

హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్
వాడి వెంటనే విముక్తి పొందండి

బిడ్డలను పోషించుకోడమేగాక ఇంటిపని కూడా చేస్తూ మీరు కష్టమైన రెండు బాధ్యతలను ఒకేసారి నిర్వహిస్తున్నారు. అలాంటప్పుడు అజీర్ణంవల్ల మీ దినచర్య చేసుకోలేక బాధపడటం దేనికి? హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్ తీసుకోండి. అది త్వరగా శాశ్వతమైన నివారణ నిస్తుంది. అది జీర్ణకోశం లోపలి భాగమున సురక్షకమైన పూతగా ఏర్పడి అందలి చిరాకు కల్గించు ఆమ్లసారములను నిస్సారము చేసి ఆహారం సక్రమంగా జీర్ణమగుటకు తోడ్పడును

హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్ వల్లల జీర్ణాశయ బాధలకు కూడా చక్కగా పనిచేస్తుంది. అధికంగా విరేచనాలవుతుంటే వల్ల మందు చేర్చిన హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్‌ను తీసుకోండి. హ్యూలెట్స్ మిక్స్చర్ జీర్ణశక్తికి తోడ్పడును.

సి.జె. హ్యూలెట్ & సన్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
86/A నైనియప్ప నాయకన్ వీధి, మద్రాసు-3

JWT/CJH-1930

జాబిలి

ఇదంతా ఒకే గొలుసులా రాస్తే ఇదో నవలవుతుందేమో? ప్రస్తుతానికి కథతోనే సరిపెట్టి జరిగిన వాటినే తెలుసుకుందాం.

ఒక సాయంకాలం నీరెండలు మేడలకీ, రోడ్లకీ, మనుష్యులకీ రంగులు పూస్తున్నాయి. జానకి, వాణి కాలేజినుంచి తిరిగొస్తున్నారు. వాళ్ల వెనకాలే పదడుగుల దూరంలో ఎస్కార్టు రామారావు. ఇంకా చాలామంది రోడ్డుమీద నడుస్తున్నారు—కాలేజి అబ్బాయిలు, చక్కర్లు కొట్టేవాళ్లు, చేపలమ్మేవాళ్లు, లాయర్లు, టీచర్లు, అమ్మాయిలు వగైరా.

ఇంతలో ఎక్కణ్ణుంచో సైకిలుమీద దూసుకొచ్చాడు దుగ్గడు. దుగ్గడి చరిత్ర కొంచెం చెప్పాలి. పదిమంది 'భళాభళీ'గాళ్లని చుట్టూ పోగేసుకుని కాఫీ హొటళ్లలో, రోడ్డు నాలుగు భాగాలూ కలిసేచోట, ఆఫీసు వర్లాండాల్లో సిగరెట్ తగిలించి, గట్టిగా నోటి కొచ్చింది నలుగురి గురించీ వాగడం తప్పించి వేరే పనిలేదు దుగ్గడికి. జిడ్డుకారే మడ్డిరకం మోటుఆకారం, సభ్యత తెలియని వాగుడు నలుగురికీ ప్రదర్శించి ఊళ్లో 'జాంబో' అని ఖ్యాతి తెచ్చుకున్నాడు దుగ్గడు.

"పూలెట్టుకోలేదేం ఇవాళ, చిలకా!" దుగ్గడు జానకి పక్కగా సైకి లాపి నేలమీద వయ్యారంగా కాలాన్చి అడిగాడు.

వెంటనే దుగ్గడ్ని వెనకనించి కాలరు పట్టుకు క్రిందకి గుంజి, రెండు బలంగా చెరో చెంపనీ తగలనిచ్చాడు రావు.

"ఏమిట్రా కూస్తున్నావు పబ్లిక్ ప్లేస్‌లో," అని చేతులు దులుపుకుని హీరోలా అడిగాడు రావు అయిదడుగుల ఆరంగుళాలు సాగి. జనం చుట్టూ మూగారు. అంత లావు దుగ్గడికీ కళ్లలో నీళ్లు తిరిగి, చుట్టూ జేరినవాళ్లంతా తలో చెయ్యీ అందుకునేలోపల సైకిలుపైన ఉడాయించాడు. జానకి, వాణి తలొంచుకుని చకచకా వెళ్లిపోయారు.

అంతా బాగానే అయింది గాని, ఆ రాత్రి రావు తన మొదటి ప్రయోగానికి ఫలిత మేమిటా అని గోళ్లు కొరుక్కునేంతలో, వాణి వచ్చి జేరేసింది చల్లగా, "ఏమిట్రా అన్నయ్యా, నువ్వు మరీ! ఆ పశువేదో వాగాడని నడిరోడ్డుమీద వాడితో సమానంగా! మరీ అంత ఇదిగా రోడ్డుమీద పడి ఏమిటా కొట్టుకోడమని పాప కూడా అసహ్యించుకొంది."

రామారావు ఇన్నాళ్లుగా తను చేసిన కసరత్తూ, ఇంత శ్రమపడి వాడికి లంచమిచ్చి లెంపకాయలు కొట్టిన శ్రమా—అంతా వేస్టయిపోయాయే అని బాధపడి తర్వాతి ప్రయోగానికి ముందడుగు వేశాడు.

కొన్నాళ్లకి.

యూనివర్సిటీ పరీక్షలకి మూడు నెల్ల ముందు నుంచీ నిద్ర, తిండి మానేసి ఇరవైనాలుగ్గంటలూ పుస్తకాల కంటుకుపోయి, అడ్డమైన నోట్సులు, గైడ్లు బట్టీపట్టి పరీక్షల్లో గుద్ది

రాస్తే, రావు ప్రయత్నం అనుకున్నదానికన్నా ఎక్కువే ఫలించింది. బుద్ధిగా చదువుకొని పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు తెచ్చుకునే అబ్బాయి అంటే అమ్మాయిలకి మోజుగా ఉంటుందని ఎక్కడో చదివాడు. అది నిజమయితే ఈపాటికి తను జానకి హృదయంలో కనీసం సగభాగం ఆక్రమించి ఉండాలి. కాలేజి మొత్తానికి మొదటివాడు కావటం అంటే మాటలా మరి!

ఆ మధ్యాహ్నం జానకి మార్కులు, సి. సి., టి.సి. వగైరాలు తెచ్చుకోడానికి కాలేజికి వెళ్ళిందని తెలిసి, తనూ బయల్దేరాడు రావు. తిరిగి వచ్చేస్తూ గేట్లోనే కనబడింది జానకి. రామారావు కాలరు పైకెత్తి విజయగర్వంతో చూశాడు.

జానకి నవ్వింది.

రావు మేజర్ నికొలయావ్ లాగ సాగి, నిలబడ్డాడు.

జానకి నడక వేగం తగ్గించి కళ్ళు దించుకుని, నవ్వు వాపుకుంటున్నట్టు పళ్ళతో పెదిమల్ని అదిమింది. బుగ్గలు ఎర్రగా ఐపోయాయి. కళ్ళకి పెట్టిన కాటుక కొంచెం పక్కకి పాకి తనివంక చూస్తున్నట్టుంది.

రామారావు మెద డింక పని చేయనని మారాం చేసింది. శరీరం ఆగింది.

"పకోడీ!" గబగబా వెళ్ళిపోయింది జానకి నవ్వు వాపుకుంటూ.

మూర్ఛ వచ్చినంత పనయింది రావుకి. తనింత కష్టపడిందీ, ఈ మాటపడ్డానికా!?!

ఆ షాక్ నుంచి తేరుకొని మరో పద్ధతి నవలంబించడానికి చాలాకాలం పట్టింది రావుకి.

ఈలోపల—

రావు అనుకున్నట్టు 'లా' లోపల చేరాడు. జానకి మెడికో అయింది. వాణి ఆనర్సులో చేరింది.

యూనివర్సిటీ టెన్నిస్ క్లబ్‌లో జేరి ఆ ఆటలో ప్రావీణ్యం రెట్టింపు చేసుకున్నాడు రావు. ఇంతకు ముందు పిల్లకాలేజీలో ఆడేప్పుడు అంత శ్రద్ధ ఉండేదికాదు. ఇప్పుడు పట్టుదల ఎక్కువై ఆడ్డంతో చాలా నేర్పు సంపాదించాడు. యూనివర్సిటీ గుర్తున్న నీలంరంగు కోటు బటన్సు తీసేసి తొడుక్కుని, మెడదాకా కప్పే తెల్ల బనీను, నిక్కరు, సాక్స్, బూట్, ఎర్రని శరీరం, నొక్కుల జుట్టు—పాంఖో గొంజాలిస్ బాబులాంటి తన వాటం చూసి జానకి గుండె గుబగుబా గొంతుకలో కొట్లాడుతుందని రావు ఊహాగానం. తను ఆడబోయే ప్రతీ మాచ్‌కి జానకి నాహ్వానించేవాడు. ఆమె వీలైనప్పుడు వచ్చేది; లేనప్పుడు లేదు.

ఆ ఏడాదంతా అంతర్ కళాశాలా పోటీలనీ, 'అంతర్విశ్వవిద్యాలయ పోటీలనీ ఊళ్ళన్నీ తిరిగాడు. పత్రికలు రామారావు ప్రతిభని పొగిడాయి, నెగ్గినప్పుడల్లా. కొన్నిట్లో ఫోటో కూడా ప్రచురింప జేశాడు. అన్ని పత్రికల్లోనూ తన గురించి ఉన్న మేర కత్తిరించి పోగుచేసి ఆ వ్యాఖ్యానాలు, ఫోటోలు అన్నీ జానక్కి చూపించాడు.

అంతా బాగుం దనుకుండే సమయంలో—

హాజరు సరిపోలేదనే వంకతో ఆ ఏటికి పరీక్షకి కూర్చోనియ్యలేదు ప్రొఫెసరు. ఇంకా ఏడాది కింటిదగ్గరే! పని పాటూ లేకుండా ఈ ఊళ్ళో ఉండనిస్తాడా నాన్న! రావు ఆశలన్నీ అడుగంట బోతూంటే, దైవంలా కాపాడింది జానకి. జానకి మాట కింటిదగ్గర తిరుగులేదు. ప్రొఫెసరు తన నిక్కడే ఉండి కాలేజికి వస్తూండమన్నాడని బొంకి జానకిచేత సాక్ష్యం పలికించాడు రావు.

"ఇంకనైనా జాగ్రత్తగా ఉండడం మంచిది!" జానకి పెద్ద ఆరిందాలాగా సలహా ఒకటి ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు కాగితంమీద రాసి చూపెట్టింది. చాలా బాధపడింది రావు మనసు.

దాంతో వదిలిపోతే బాగుణ్ణు. కాని—

ఆ ఏడాది ఇంగ్లీషు ఆనర్సులో జేరాడు, ఊరికే కూచోడం ఇష్టంలేక. సెప్టెంబర్లో, లా మొదటి సంవత్సరం పూర్తికాగానే మళ్ళీ ఆటలు మొదలు.

"ఇదిగో, జానీ! రేపు లాంబ్రెట్టా క్లబ్‌లో టెన్నిస్ పోటీలు! సింగిల్స్ నెగ్గడం ఖాయం. తప్పకుండా వస్తావు కదూ! కాలేక్స్ దగ్గర పిక్ చేస్తాం!"

"సిగ్గు లేకపోతే సరి! క్రింద టేడాది తిరిగిందంతా చాలదూ! మళ్ళీ ఈ ఏడాది పరీక్ష గుడ్డెట్టించుకోవా లేమిటి?" జానకి ఫోన్ పెట్టేసింది.

రూం కెళ్ళగానే, రాకెట్ తీసి విరగ్గొట్టాడు రావు. ఇంకీ జన్మలో టెన్నిస్ ఆడకూడదని ఆ క్షణంలోనే తీర్మానించాడు.

అయితే సమస్య అలాగే ఉండిపోయింది.

ఆధునిక సినీ నాయకుడిలాగా, బుద్ధిమంతుడైన మంచబ్బాయిగా, గొప్ప ఆటగాడుగా పేరు తెచ్చుకుని సాధించదల్చుకున్న దేదీ సాధించగల్గినట్టు తోచడంలేదు. తన గమ్యం ఇదివరకటంత దూరంగానూ నిలిచిపోయింది!

ఒక్కరోజైనా, కూడా సినిమాకి రమ్మని అడగలేదు జానకి. ఏడాది చివర్లొక్కసారి హాస్టలు డిన్నర్‌కి రమ్మని పిలిచిందంతే. ఒకరోజు తను బీచిలో కూచుందాం రమ్మంటే, ఏవో వోరల్సు, ప్రాక్టికల్సూ ఉన్నాయని తప్పించుకొంది. వాణితో కలిసి తిరిగేది, కాని తమ నిద్దర్నీ దగ్గరకి తీసుకురావాలని వాణి చేసిన ప్రయత్నాల్లో అంతగా సహకరించలేదు.

"ఎందుకే పాపా! అన్నయ్య కంత పెద్ద శిక్ష, పాపం! రోజురోజుకీ మరీ పిచ్చాడై పోతున్నాడు. అసలు వాడి ఆకారం చూశావా, నువ్వీమధ్య!"

"మొన్న సెలెక్ట్‌లో చూశాను. ఆ గెడ్డం, సిల్కు లాల్చీ, పంచ, పైకి దువ్విన జుట్టు, చేతులో వయ్యారంగా చిన్న బైండు పుస్తకం! కునేగా మరిక్కాళందు కూడా పట్టించినట్టుంది!" నవ్వింది జానకి.

"స్వెటస్లావ్‌రోరిచ్‌లా కనబడాలని ప్రయత్నం!"

"వెయ్యనీ, ఇంకా ఎన్ని వేషా లేస్తారో! ఇవన్నీ చూసి నేను చుట్టూ తిరుగుతాననీ! నాకు తెలుసులే అంతా. కానియ్యి, ఎన్నాళ్ళికి సాధిస్తారో, ఎలా సాధిస్తారో చూదాం."

"మొన్న మా క్లాస్‌మేట్ సరళతో ఈ గొడవ చెబితే, 'బ్రూస్ రావ్' అని పేరెట్టింది!"

శ్రీ బాలాంజనేయ ప్రశ్న

సంతానము, రోగములు, గ్రహబాధలు, వివాహం, పారిపోయిన పశువులు, మనుష్యులయొక్క ఆచూకీ, దొంగిలింపబడిన సొమ్ము, విడిపోయినభార్య మీరు కోరిన 5 ప్రశ్నలకు వెంటనే వ్రాసి పంపగలను. రూ 2 ఎం.ఓ. చేయండి. నెలవారీగా 12 నెలలకు 1 సంవత్సరం జాతకము రూ 2. పూర్తి పేరు, జాబు వ్రాసిన టైము తెలిపిన చాలును.

హనుమాన్ జ్యోతిషాలయము,
10వ లైను, అరండల్ పేట, గుంటూరు2.

RATNAM'S N-OIL
(పైపూతకు మాత్రమే)

అంగవరములు బలహీనత చెంది, దిన్నదనమో తిరిగి యథాప్రకారం అయి పూర్తి సౌఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గలది. 1 సీసా రూ. 10 లు వి. పి. 1-4-0 కావలసినవారు ముందుగా 1-4-0 పంపేది. ఇంగ్లీషులో స్పెషల్ రకం అర్థంటుగాముకు రూ. 25-0-0 లు.

డాక్టర్ రత్నం సన్స్ (Estd 1904)
ములక పేటబిల్డింగ్స్, అజంపురా గూడ్స్ షెడ్డు, హైదరాబాద్ -24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

కృష్ణా లేబరేటరీ బెజవాడ

"కాని బ్రౌన్ సాధించాట్ట ! మరి మీ అన్నయ్య సంగతే మవుతుందో !"

రావు బొమ్మలు గీసి కొన్ని మాగజీన్లలోనూ, అక్కడా ప్రదర్శించాడు. ఆ బొమ్మల్ని చూసి జానకి మూర్ఛపోలేదు సరిగదా, "ఇవేం బొమ్మలు బాబూ! అసలు ఆకారాలే లేకుండా! ఈ మురికి రంగులూ ఛీ!" వేళాకోళం చేసింది ......

ఆ తర్వాతి ప్రయత్నం గురించి—

"మీ అన్నయ్య రోజురోజుకీ పట్టి కాపీమాస్టరయిపోతున్నారు. మొన్నో కథ రాశారు చూడు, ఆంబ్రోజ్ బియర్స్‌కి కాపీ. మళ్లీ ఇప్పుడిది విలియం మార్చ్‌కి కాపీ !" చప్పరించేసింది జానకి.

రావుకింకా పట్టుదల పోలేదు. ఈసారి ఉపన్యాసాల్లోకి దిగాడు. సాయంకాలాలు చర్చిల్లా బీచిలో కూర్చొని గట్టిగా కెరటాల నుద్దేశించి అరిచాడు. చివరికి నెమ్మది నెమ్మదిగా వేదికల మీద కెక్కడం అలవాటు చేసుకుని, ఏవో ఒకటి రెండు బహుమతులు, రెండు మూడు అంతర్ కళాశాలా పోటీల్లో పాల్గోడం వగైరా కానిచ్చాడు. ఆ రోజుల్లోనే ఒకదానికి జానకి రావడం తటస్థించింది.

అప్పటికి వాణి ఆనర్సు పూర్తిచేసి ఇంటి కెళ్లిపోయింది. జానకి ఫోర్త్‌యరు. రావు ఆనర్సు ఫైనల్లో ఉన్నాడు.

ఆ సాయంకాలం మీటింగయ్యాక జానకిని వాళ్ల బస్‌లో వెళ్లిపోనియ్యకుండా ఆపాడు రావు. ఇద్దరూ బీచిలోకి దిగి, ఇసకమీద నీరు చేసిన అద్దపు పొరలో ప్రతిఫలాల్ని చూసుకొంటూ పక్కపక్కగా నడక సాగించారు.

"ఈ శివశ్రీ ఎప్పట్నుంచో!" జానకి ఎదురుగా కొండకేసి చూస్తూ అడిగింది తనలో తానే అనుకొంటున్నట్టు.

"వేళాకోళానికేంలే గాని, ఎలా ఉంది పాపా, నా స్పీచ్ !"

"పెద్ద సినారేకు డబ్బాలో సగానికి గులకరాళ్లు పోసి గలగలల్లాడించినట్టుంది."

"అంటే ?"

"అంటే, కవి హృదయ మేమిటో ఎవరికీ అంతుబట్టలేదు; ఏవో శబ్దాలు వినిపించాయంతే. అంత తొందర తొందరగా ఎవరో తరుముకొస్తున్నట్టు మాట్లాడేస్తే ఎవరి కర్థమవుతుంది ? ... పైగా, మాట్లాడుతున్నంతసేపూ నావంక చూడ్డమెందుకు ? తల దించుకోలేక చచ్చాను. చుట్టుపక్కల మావాళ్లంతా ఒకటే నవ్వడం ! ఎందుకొచ్చాన్రా అనిపించింది." జానకి నవ్వు నాపుకొంది.

రావుకింక ఆశ పోయింది. "వ్వాట్ ఎ టఫ్‌నట్! అని ఇంగ్లీషులోనూ, "ఏం గట్టిపిండం !" అని తెలుగులోనూ నిట్టూర్చి రూం దారి పట్టాడు ఆవాళ్టికి.

పాంబీచ్ ఇసక గుట్టలమధ్య కూలబడి, తెల్లటి నురుగు కిరీటాల్ని తగిలించుకొని ఎగిరిపడే సముద్ర కెరటాలు, నల్లని రాళ్లు, దూరంగా కొండమీద కాంతి—కిరణాలు, అన్నీ చూస్తూ వేదాంతయిపోయాడు రామారావు. మానవ యత్నాలవల్ల ప్రయోజనం లేదు. అంతా దైవం ఎలా నిర్ణయిస్తే అలాగ. రాతెలా ఉంటే అలా జరుగుతుంది. కర్మ పరిపక్వమయితేనే గాని ఏదీ ఫలించదు. అసలు మనుషులంటే ఈ భూమనే వేదికమీద ఆడే తోలుబొమ్మలు. వీటిని నడిపించే తాళ్లపైనెవరో పట్టుకున్నారు. జీవితాలు క్షణభంగురాలు. ఇదొక గారడీ, ఆట. ఈ బొమ్మ లన్నిట్నీ ఇలా పేర్చి ఆడుకునే పసిపాప, వీటి నన్నిట్నీ కాసేపిక్కడా కాసేపక్కడా ఉంచి సంతోషిస్తాడు. అంతా మాయ. ఏదీలేదు. జానకీ లేదు. రామారావూ లేడు. ఉత్తి భ్రమ—రామారావు తర్కంలో చాలాదూరం పోయి విరాగిలా నవ్వాడు.

యూనివర్సిటీలో జేరి అప్పుడే నాలుగున్నరేళ్లు కావస్తోంది. యూనివర్సిటీ చాలా పెరిగింది, ప్రపంచం చాలా పెరిగింది. జానకి అందం పెరిగింది; చదువు ముగింపు కొచ్చింది.

ఒక యువతి నష్టపరిహారం కోరుతూ ఒక ఆస్పత్రిమీద దావా వేసింది. అందులో ఆమె ఇలా పేర్కొంది. "విరిగిన చేతికి ఎక్సరే తీస్తున్నప్పుడు లేబరేటరీ బల్లమీదనుంచి కింద పడ్డాను, దీనమూలంగా నా కాలు విరిగిపోయింది."

నారయ్య (బెల్లంకొండ)

తను ! తనింకా తన గమ్యంవైపు ప్రయాణంలో ఇదివరకటి చోటే ఉన్నాడు ! ఇదొక కూడలి. ఇక్కడ్నుంచి ఎన్నో చోటలకి దారులు. తనేదారిలో వెళ్లాలో తెలియదు. ఇదేమో అనుకొని, ఒకదారి వెంబడి పోయి అది కాదని తెలుసుకొని వెనక్కితిరిగి రావడమే అవుతోం దింతవరకూ! ఇం కిక్కడే కూర్చొని పోయి, అంతా పెద్దవాళ్ల కొదిలేయడం మంచిదేమో !

ఒకనాటిరాత్రి రెండు గంటలవేళ.

మేడపై పిట్టగోడమీద ఒక్కడూ కూర్చొని అలా సముద్రంవంక చూస్తున్నాడు. పైన చంద్రుడి కిరణాలు పడినంత మేర మైదానంలా మెరుస్తోంది సముద్రం. దూరంగా హార్బరు. ఎర్రగా జోగుతున్నట్టున్న కాలేజి లైట్లు. ఎక్కడో మైళ్ల కవతల లారీలు, బస్సులు తిరిగిన చప్పుడు. పెద్ద గాలి, విపరీతంగా చప్పుడు చేస్తో. రావు ఆలోచనలు గొలుసుకట్టుకొని చాలా దూరం సాగిపోయాయి; ఆ క్షణంలో—తటాలున ఒక ఆలోచన మెరిసింది.

రామారావు కథలు రాయడం మొదలెట్టాక జానకి చాలా కథలు రాసింది. అతను మధ్యలో ఇతర వ్యాపృత్తుల్లోకి దిగి మానుకొన్నాడు. ఆమె అదే పుంతలో పడి చాలాదూరం పోయింది. పైగా పత్రికలు అతనికన్నా ఆమెకే ఎక్కువ పబ్లిసిటీ ఇచ్చాయి. ఈమధ్య ఏదో పత్రికలో బహుమతి కూడా సంపాదించినట్టు గుర్తు ....

"హలో, జానకీదేవిగారూ !" రావు ఫోన్ చేశాడు మొగం కడుక్కున్న వెంటనే.

"ఎవరది ?"

"రామారావు."

" .... ఉహూ ! ఇందులోకి దిగారన్నమాట చివరికి ! .... ఈసారి నాటకాల్లో వేషం వేస్తున్నారా ! ఇంకదొక్కటే తరువాయి ! .... ఏమిటీ కొత్త పిలుపు !" జానకి వెడామడా దంచేసింది.

"ఆ గొడవింక మర్చిపొండి. నేను ఓడిపోయానని ఒప్పుకుంటాను .... తమ కో ప్రార్థన !"

"ఏమిటా వేళాకోళం ప్రొద్దున్నే ! మామూలుగా మాట్లాడుదురూ !"

"ఇప్పుడు మాట్లాడుతూంది బాబు, పాపతో గాదు. విశ్వకళా పరిషత్ లలితకళా విభాగం కార్యదర్శి రామారావు, మహా రచయిత్రి జానకీదేవి గారితో కాబట్టి ఇలాగే మాట్లాడాలి."

"ఏడిసినట్టుంది!"

"ఏడిచినా, నవ్వినా, తమరు దయయుంచి రేపు మా సంఘ వార్షికోత్సవంలో మాట్లాడాలి. మహిళాభ్యుదయాని కేర్పాటాయించిన రోజున ఒక వక్తగా మీ పేరు చేర్చాం. దయచేసి మీ రంగీకరించాలి."

"ఏమిటో అయోమయంగా ఉంది మీరు చెప్పేదంతా. ఒక్కసారిక్కడికి వచ్చి స్పష్టంగా చెబుదురూ బాబూ, పుణ్య ముంటుంది." మెత్తబడింది జానకి.

* * *

"మీ అన్నయ్యెంత మంచివారే, వాణి !" ఓ సాయంకాలం మత్తుగా గునిసింది జానకి.

"ఇంతేనా, బడాయంతా ! వాణ్ణేదో సాధిస్తానన్నావు మరీ !"

"సాధించలేదేమిటీ ! ఓడిపోయానని ఖచ్చితంగా ఒప్పుకొన్నారు తెలుసా ! కావాలంటే అడుగు !"

"ఓసి, వెర్రి పాపా ! ఓడిపోయినట్టు నటించి గెలిచాడే అన్నయ్య ! నీకు తెలియకుండా బలే కుచ్చుటోపీ తొడిగాడ్లే ! .... అవును గాని నీకింత తెలివితేట లెప్పు డబ్బాయిరా అన్నయ్యా !" దూరంగా పోతున్న రావుని పిలిచింది వాణి.

"కూచోబెట్టి నిండా తైరు పోస్తే బోర్లా పడని మని షింతవరకూ పుట్టలే దంటూండేవాడులే, మా స్నేహితుడు, జంబులింగమని ! మహా మహా వాళ్లే నిలవలేకపోతే యాఫ్టరాల్ ఈవిడో లెఖ్ఖా !"

జాబిలినీ, జాబిలీ ప్రియుణ్నీ ఎవరు నెగ్గారో ఎవరు ఓడారో తేల్చుకోమని వెళ్లిపోయింది వాణి.

★